

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
 DOSAR NR. /2008 DECIZIE NR. 1153/R-CONT

Ședința publică din 2009

Curtea compusă din:

Președinte:	- președinte secție
:	- judecător
:	- judecător
:	- grefier

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de intimata **DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BRAILA**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr.1, județul Brăila, împotriva sentinței nr. 98/CF din 2009, pronunțată de Tribunalul Argeș- Secția civilă, în dosarul nr. /2008, în contradictoriu cu intimata -petentă **SC SA**, cu sediul în Ștefănești, str. Cavalerului nr. 368 B, județul Argeș.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, au lipsit părțile.

Procedura, legal îndeplinită.

Dezbaterile asupra recursului au avut loc în ședința publică din 2008, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

Pronunțarea asupra recursului s-a amânat la data de 2009, când în urma deliberării s-a pronunțat următoarea decizie:

CURTEA

Asupra recursului de față, deliberând:

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 2008 pe rolul Tribunalului Argeș, reclamanta **SC SA** a formulat contestație împotriva deciziei nr. 2006 emisă de D.G.F.P.Brăila .

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că prin decizia sus menționată s-a dispus obligarea sa la plata sumei de lei reprezentând impozit pe profit, dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere, cât și la plata sumei de lei contribuții asigurări sociale datorate de asigurați, a sumei de lei contribuție asigurări sociale datorate de angajator, precum și a sumei de lei reprezentând amendă contravențională.

A mai arătat că, potrivit deciziei de impunere nr. /2006, reclamanta a încheiat cu **SC SA Brăila** două contracte de închiriere pentru două instalații de foraj, iar această ultimă societate a plătit chirie pentru o singură instalație,

astfel că s-a stabilit în mod eronat că pentru perioada 01.09.2003- 31.12.2003 au fost diminuate veniturile proprietarului cu suma de [redacted] lei ROL, din care TVA [redacted] lei ROL, rezultând un impozit pe venitul microîntreprinderi suplimentar în sumă de [redacted] lei ROL.

Potrivit și concluziilor procurorului din rezoluția nr. 2588/P/2006, în perioada septembrie - noiembrie 2003 instalațiile de foraj nu au funcționat concomitent, ci pe perioade diferite de timp, ceea ce a determinat ca societatea reclamantă să factureze chirie numai pentru o singură instalație de foraj, iar nu pentru două instalații așa cum susțin organele de control ale D.G.F.P.Brăila prin decizia nr. [redacted] /2006.

De asemenea, organele de control fiscal au constatat că societatea reclamantă datorează impozit pe venitul microîntreprinderilor în sumă de [redacted] lei ROL, deși pentru cele 5 bunuri vândute ca fier vechi, în urma regularizărilor efectuate între SC [redacted] SA ȘI SC [redacted] SA, acestea au rămas în patrimoniul ultimei societăți, iar venitul obținut din vânzarea mijloacelor fixe a fost înregistrat în contabilitatea respective societăți, căreia i-a revenit obligația de a plăti impozitul.

La data de [redacted].2008 reclamanta a formulat precizare la acțiune, în sensul că a arătat că înțelege să formuleze contestație și împotriva raportului de inspecție fiscală nr. [redacted].2006 întocmit de D.G.F.P.Brăila, a deciziei nr. [redacted] / [redacted].2006 emisă de DGFP Brăila prin care a soluționat contestația administrativă împotriva deciziei nr. [redacted] /2006 emisă de aceeași Direcție - Activitatea de control fiscal, precum și împotriva deciziei nr. 3/2/ [redacted].2007 privind reluarea procedurii de soluționare a contestației nr. [redacted] /2006, pentru motivele arătate în acțiune.

După examinarea cauzei, Tribunalul Argeș a pronunțat sentința nr.98/CF din [redacted] 2009 prin care a admis în parte contestația, anulând dispoziția nr. [redacted].2006, decizia de impunere nr. [redacted].2006 și decizia nr. 3/2/ [redacted] 2007 emise de DGFP Brăila.

Pentru a se pronunța în sensul celor de mai sus, instanța a reținut că prin decizia de impunere nr. [redacted].3006 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P.Brăila - Activitatea de Control Fiscal, s-au stabilit în sarcina contestatoarei obligații fiscale în sumă de [redacted] lei.

Împotriva acestui act fiscal reclamanta a formulat contestație administrativă înregistrată sub nr. [redacted].2006, ce a fost soluționată de pârâtă prin decizia nr. 326/ [redacted].2006, prin care s-a dispus suspendarea soluționării contestației pentru suma de [redacted] lei până la pronunțarea unei soluții pe latura penală de către instanța de judecată; respingerea ca rămasă fără obiect a contestației pentru suma de [redacted] lei; respingerea ca nemotivată a contestației pentru suma de [redacted] lei și respingerea ca inadmisibil a capătului de cerere privind amenda contravențională în sumă de [redacted] lei.

De asemenea, prin decizia nr. [redacted].2007 emisă de pârâtă, în urma sesizării contestatoarei pentru reluarea procedurii de soluționare a contestației, s-a respins ca neîntemeiată contestația pentru suma de [redacted] lei.

După administrarea probei cu expertiză contabilă dispusă de către instanță, s-a conchis că în perioada de închiriere 02.09.2003 - 31.12.2003 societatea SC [redacted] SA Brăila a închiriat, conform contractului nr. [redacted] / [redacted] 2009 și a adreselor lunare de închiriere, o singură instalație F 100 - 2 DH pentru care a achitat proprietarului - societatea contestatoare - o chirie lunară conform facturilor emise de proprietar.

Debitul suplimentar stabilit de organele de control fiscal, cu titlu de impozit pe profit în sumă de [redacted] lei și accesorii aferente în sumă de [redacted] lei, este rezultatul

considerării că în fapt ar fi fost închiriate două instalații de foraj F 100 – 2 DH ci nu o singură instalație și a faptului că s-a interpretat regularizarea de patrimoniu în urma divizării ca fiind o scădere din patrimoniu fără colectarea de venituri și TVA aferent, când în realitate toate acestea au fost făcute de către societatea mamă, bugetul de stat nefiind păgubit și nici nu datorează debitele mai sus menționate .

Expertul a mai constatat că debitul în sumă de _____ lei era achitat la data controlului, rămânând de achitat doar dobânzile și penalitățile în sumă totală de _____ lei. Societatea trebuia să declare debitul total în sumă de _____ lei și să plătească _____ lei.

Neinserarea acestora în declarația - inventar la 31.12.2003 a fost consecința interpretării eronate a textului de lege, respectiv a art. 13 și art. 14 din OMF nr. 1644/2003, având în vedere că societatea a depus în termenul legal toate celelalte declarații curente .

În concluzie , SC _____ SA Brăila a avut în gestiune efectivă aceste mijloace fixe pe care le-a casat având valoarea amortizată și le-a valorificat ca fier vechi vânzându-l prin licitație în baza facturilor emise, pentru care au achitat bugetului de stat impozitele legale.

Împotriva sentinței, în termen legal a formulat recurs Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, care a susținut că:

1.-prima instanță s-a pronunțat fără citarea și introducerea în cauză a Administrației Publice a orașului Ștefănești, în calitate de organ fiscal competent conform Codului de procedură fiscală, în raza căruia reclamanta își are sediul social actual, pentru a-i fi opozabilă hotărârea.

2.- instanța nu s-a pronunțat cu privire la excepția tardivității acțiunii în contencios administrativ, în condițiile în care decizia de impunere nr. _____, 2006 a fost emisă de DGFP Brăila la _____ 2006, iar formularea acțiunii la _____ 2008 depășește termenul de 6 luni prevăzut de art.11 din Legea nr.554/2004, observându-se că modificarea obiectului cererii prin atacarea și a deciziei nr. _____ 2007 nu este de natură de a o repune în termen pe partea interesată.

3.- au fost încălcate formele de procedură și dreptul la apărare a recurenteii, pentru că nu i-a fost comunicată expertiza judiciară.

4.- instanța de fond a omis să se pronunțe asupra capătului de cerere privind anularea tuturor actelor de executare silită efectuate în temeiul deciziei atacate, care era oricum inadmisibil față de disp.art.172 Cod pr.fiscală.

5.- a făcut o aplicare greșită a prevederilor Codului fiscal, Legii nr.345/2002, OG nr.24/2001, Legii nr.82/1991 și OMFP nr.1078/2003, în condițiile în care potrivit recunoașterilor reclamantei aceasta a închiriat la SC _____ SA două instalații de foraj F.100 – 2 DH cu seria _____ și respectiv _____, ce au funcționat la obiective de investiții diferite. Mai mult, SC _____ nu reprezintă societatea mamă și nu avea dreptul să vândă mijloacele fixe transmise reclamantei în urma divizării.

La data de _____ 2009 s-a formulat întâmpinare din partea SC _____ SA, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Examinând sentința prin prisma criticilor formulate ce se încadrează în disp.art.304 pct.5 și 9 Cod pr.civilă, cât și sub toate aspectele, în temeiul art.304/1 Cod pr.civilă, Curtea constată următoarele:

Recursul este nefondat:

Astfel, nu se constată încălcarea formelor de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității de art.304 pct.5 Cod pr.civilă, întrucât actele contestate au fost emise de DGFP Brăila la nivelul anilor 2006 – 2007, judecata cauzei trebuind să se facă în contradictoriu

cu această instituție, conform art. 218 Cod pr. fiscală, coroborat cu art. 206 al. 3 și art. 207 al. 3 Cod pr. fiscală, fiind fără relevanță împrejurarea schimbării ulterioare a sediului social.

De asemenea, instanța nu avea obligația comunicării expertizei judiciare, în condițiile în care art.207 și urm. Cod pr. civilă nu reglementează o asemenea înștiințare, expertul fiind ținut să depună lucrarea la dosar, iar părțile putând să o consulte.

În ceea ce privește excepția tardivității acțiunii în contencios, se constată că decizia de impunere nr. /2006 a fost contestată în termen legal de către reclamantă, soluționarea acesteia în ceea ce privește sumele ce fac obiectul prezentei acțiuni fiind suspendată prin decizia nr. /2006, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală. Ulterior încetării motivului de suspendare, procedura de soluționare a contestației a fost reluată, pronunțându-se decizia nr.312 din 20.12.2007 prin care aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată. Formularea acțiunii împotriva și acestei decizii la 2008 - aspect care rezultă din modul de redactare al acțiunii, sens în care s-a procedat la precizarea celor solicitate, conform înscrisului de la fila 104 din dosar, din 2008 - se încadrează în termenul legal reglementat de art.11 din Legea nr.554/2004, motiv pentru care critica privind greșita soluționare a excepției de tardivitate ca fi respinsă ca nefondată.

Aceeași soluție se impune și în privința omisiunii de pronunțare asupra capătului de cerere privind anularea tuturor formelor de executare silită. Dincolo de faptul că omisiunea de pronunțare se rezolvă în condițiile art.282/2Cod pr.civilă, interes având doar partea vătămată, în speță reclamanta, se constată că la data de 2008 s-a depus o precizare a acțiunii, din care nu rezultă existența unui asemenea petit, aspect întărit și prin răspunsul la întâmpinare (f.152). De altfel, o asemenea cerere ar fi fost inadmisibilă prin raportare la dispozițiile art. 172 și urm. Cod pr. fiscală.

În ceea ce privește fondul cauzei deduse judecătii, se constată că prima instanță a aplicat în mod corect actele normative cu incidență în speță.

SC SA a închiriat de la SC SA o singură instalație de foraj F100 – 2HD, în baza contractului nr. 2003, pentru care datora chiria lunară. Utilizarea alternativă și nicidecum concomitentă a celor două instalații seria și a datorat apariției unor defecțiuni tehnice ale instalației seria, aspect evidențiat atât de raportul de expertiză efectuat în cauză, cât și de concluziile rezoluției nr. 88/P/2006 de neîncepere a urmăririi penale (f. 93 – 97). Cum a existat un singur contract de închiriere pentru o singură instalație de foraj ce a prezentat anumite defecțiuni, s-a ajuns la folosirea alternativă a două asemenea instalații, fără ca reclamanta datoreze debitele reținute de organul fiscal pentru această situație. Critica privind cele mijloace fixe scăzute din evidentele contabile este de asemenea nefondată, întrucât în urma divizării SC SA, respectivele mijloace fixe nu au fost predate odată reclamantei, rămânând în gestiunea societății mamă, iar expertul a evidențiat că în luna septembrie 2003 s-a procedat la regularizarea mijloacelor fixe, conform cap. III Normele Metodologice privind fuziunea, divizarea, dizolvarea și lichidarea societăților comerciale, aprobate prin OMFP nr. 1078/2003, abrogat prin OMFP nr. 6/2004, reglându-se scripticul cu factualul. Intimata reclamantă a îndreptat astfel oare în înregistrările contabile, cele 5 mijloace fixe figurând în fapt și în drept în evidența SC SA, care le-a valorificat ulterior ca fier vechi obținut prin vânzare, pentru care a achitat bugetului de stat impozitele legale.

În concluzie, Curtea, în temeiul art. 312 alin. 1 Cod pr. civilă, va respinge recursul nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E

Respinge ca nefondat recursului declarat de intimata **DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BRAILA**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr.1, județul Brăila, împotriva sentinței nr. 98/CF din 09 februarie 2009, pronunțată de Tribunalul Argeș - Secția civilă. în dosarul nr 514/109/2008, în contradictoriu cu intimata - petentă **SC**, cu sediul în Ștefănești, str. Cavalerului nr. 368 B, județul Argeș.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 2009, la Curtea de Apel Pitești - secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red. _____
Dact. _____ x.
2009
Jud. fond: _____

CURTEA